

Dosarul nr. 2ra-1392/20

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) L. Bagrin
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) A. Panov, I. Țurcan, L. Pruteanu

Î N C H E I E R E

07 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de către Railean Nadejda și avocatul Urîtu Nicolae în interesele Nadejdei Railean,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Railean Nadejda împotriva Băncii Comerciale ”Moldinconbank” Societate pe Acțiuni, intervenient accesoriu Banca Națională a Moldovei cu privire la recunoașterea dreptului, recunoașterea nulității absolute a actului juridic și repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2020, prin care s-a respins apelul declarat de Railean Nadejda prin intermediul avocatului Urîtu Nicolae și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 01 octombrie 2019,

c o n s t a ț ă :

La 11 decembrie 2017, Railean Nadejda a depus cerere de chemare în judecată împotriva BC ”Moldinconbank” SA, intervenient accesoriu Banca Națională a Moldovei cu privire la recunoașterea dreptului, recunoașterea nulității absolute a actului juridic și repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii, Railean Nadejda a menționat că la data de 18 octombrie 2017 a depus în adresa BC „Moldindconbank” SA cerere, invocând caracterul ilegal al acțiunii de încasare în lunile august și septembrie 2017 a câte 4 lei lunar pentru serviciul de expediere SMS a informației de aflare a salariului în cont.

Reclamanta a invocat că la data de 06 noiembrie 2017, a primit un răspuns formal din partea BC „Moldindconbank” SA, iar la 07 noiembrie 2017, a depus în adresa Băncii Naționale a Moldovei plângerea înregistrată cu nr. R-115.

A specificat reclamanta că, BC „Moldindconbank” SA a sustras 2 luni consecutiv câte 4 lei din salariul său până la intrarea salariului dat în posesiunea și proprietatea sa, astfel prejudiciul material de 8 lei este modul psihologic și material-moral în care instituția bancară a atentat la salariul deplin și integral, fiind

prejudiciate drepturile sale prevăzute de art. 146 alin. (1) și (2) din Codul muncii; art. 1, 3, 4, 7, 9, 15, 16, 23, 34, 43, 46-48, 52-55, 72, 76, 127, 131, art. 131 alin. (6) și art. 132 alin. (1) și (2) din Constituție.

Railean Nadejda a solicitat, inclusiv prin cererea de modificare a cerințelor (f.d. 29 Vol. II):

- recunoașterea dreptului omului, salariat la muncă, cu achitarea la timp și integrală a salariilor pentru lunile august, septembrie 2017 conform art. 23, art. 28, art. 30 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 141, art. 146 din Codul muncii, a articolelor invocate în cererea de chemare în judecată din Constituția Republicii Moldova și din alte acte legislative, și în acord cu art. 11 lit. a) din Codul civil;

- recunoașterea nulității absolute a actului juridic civil prin tariful ilegal de 4 lei lunar pentru expedierea la 06 septembrie 2017 a SMS-ului de informare a aflării salariului în cont pentru luna august 2017 la telefonul mobil ca furt civil din salariul integral pentru luna august 2017, conform art. 11 lit. c) din Codul civil;

- recunoașterea nulității absolute a actului juridic civil prin tariful ilegal de 4 lei lunar pentru expedierea la 04 octombrie 2017 a SMS-ului de informare a aflării salariului în cont pentru luna septembrie 2017 la telefonul mobil ca furt civil din salariul integral pentru luna septembrie 2017, conform art. 11 lit. c) din Codul civil;

- repararea prejudiciului material în sumă de 8 lei încasați ilegal de pârât de 2 ori a câte 4 lei lunar din salariul integral pentru lunile august-septembrie 2017, din salariul integral potrivit art. 11 lit. g) din Codul civil;

- repararea prejudiciului moral de 1 000 000 lei în temeiul art. 11 lit. i) din Codul civil.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 01 octombrie 2019, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Railean Nadejda (f.d. 247 Vol. I, 17-26 Vol. II).

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că prin cererea de chemare în judecată, reclamanta face referire la prevederile Codului muncii, invocând lezarea drepturilor sale în calitate de salariat; la prevederile Codului civil invocând nulitatea actului juridic, a apariției și reglementării raporturilor contractuale civile, precum și a condițiilor generale ale răspunderii delictuale, în acest sens fiind invocată săvârșirea „furtului civil” în privința sa.

De asemenea, instanța de fond a stabilit că Railean Nadejda este salariată a Institutului de Zoologie al Academiei de Științe a Moldovei și prin urmare nu se află în raporturi de muncă cu BC „Moldindconbank” SA, lipsind astfel raportul juridic de salariat-angajator între părțile litigante.

Astfel, prima instanță a concluzionat că se constată inaplicabilitatea prevederilor legislației muncii în prezenta speță, or, între Railean Nadejda și BC „Moldindconbank” SA nu au fost și nici nu sunt instituite raporturi individuale și/sau colective de muncă, alte raporturi legate nemijlocit de raporturile de muncă.

În context, instanța de fond a apreciat ca nefondată pretenția cu privire la recunoașterea dreptului omului, cetățenei salariat la muncă, cu achitarea la timp și integrală a salariilor pentru lunile august, septembrie 2017.

La fel, instanța a constatat că potrivit chitanței nr. 71675625511085, la data de 16 iunie 2017, Railean Nadejda a primit cardul bancar și plicul PIN aferent acestuia.

Astfel instanța a specificat că între Railean Nadejda și BC „Moldindconbank” SA a fost încheiat un act juridic, și anume – contractul de cont curent bancar, prin care Banca s-a obligat să primească și să înregistreze în contul titularului de cont (clientul Railean Nadejda) sumele bănești transferate (virate) din conturile angajatorului Institutul de Zoologie al Academiei de Științe a Moldovei, să execute în limitele disponibilului din cont ordinele clientului privind transferul unor sume către alte persoane, retragerile de numerar, precum și să efectueze alte operațiuni în contul clientului din însărcinarea lui în conformitate cu legea, cu contractul și cu uzanțele bancare, iar clientul (Railean Nadejda) să achite o remunerație pentru prestarea serviciilor menționate.

Deci, prin acțiunea depusă, reclamanta nu a formulat cerințe privind declararea/constatarea nulității contractului de cont curent încheiat între părți, însă cerințele reclamantei vizează legalitatea și temeinicia taxării sale cu suma totală de 8 lei pentru expedierea la numărul de telefon mobil aparținând Nadejdei Railean a mesajelor cu privire la notificarea prelucrării tranzacției, alimentării contului.

Totodată, la primirea cardului, reclamanta a declarat concomitent prin aplicarea semnăturii că, „am luat cunoștință de conținutul Regulilor de utilizare a cardului și Tarifele aplicate de către Bancă și sunt de acord cu conținutul acestora”.

Prin urmare, instanța a menționat că, în cadrul raporturilor contractuale existente între Railean Nadejda și BC „Moldindconbank” SA, prestarea serviciului de SMS-notificări a fost prestabilă, fiind concomitent prestabilă și perceperea unei plăți în acest sens pentru prestarea serviciului nominalizat de BC „Moldindconbank” SA pentru perioada septembrie-octombrie 2017, astfel perceperea plății în sumă de 8 lei a fost justificată.

Respectiv, instanța a concluzionat că solicitările Nadejdei Railean formulate în acest sens urmează să fie respinse.

Cu referire la solicitarea reclamantei privind încasarea prejudiciului moral, instanța nu a constatat o careva lezare în drepturi a Nadejdei Railean prin acțiunile BC „Moldindconbank” SA, or, perceperea sumei de 8 lei a reprezentat o acțiune realizată în baza obligației asumate de către reclamantă benevol, la reperfectarea cardului.

Corespunzător, pretenția cu privire la repararea prejudiciului moral este neîntemeiată, urmând și această să fie respinsă integral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2020, s-a respins apelul declarat de Railean Nadejda prin intermediul avocatului Urîtu Nicolae și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 01 octombrie 2019.

La 17 august 2020, Railean Nadejda a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu restituirea cauzei spre rejudecare.

Recurenta Railean Nadejda, în motivarea recursului a invocat că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

De asemenea, a menționat că instanța de apel nu a dat răspuns la toate argumentele invocate în cererea de apel motivată, fapt ce a dus la soluționarea

greșită a cauzei.

La 17 august 2020, avocatul Urîtu Nicolae a declarat recurs în interesele Nadejdei Railean, împotriva deciziei instanței de apel, solicitatînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu restituirea cauzei spre rejudecare.

În motivarea recursului, avocatul Urîtu Nicolae a invocat că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, precum și faptul că instanța de apel nu a dat răspuns la toate argumentele invocate în cererea de apel motivată, fapt ce a dus la soluționarea greșită a cauzei.

La 05 septembrie 2020, instanța de recurs a expediat în adresa intimaților copia recursului, fiind recepționat de către intimați la data de 09 septembrie 2020, conform avizelor de recepție (f.d. 102-103 Vol. VIII).

Cu referire la termenul de declarare a recursurilor, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 07 iulie 2020, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursurile au fost declarate la 17 august 2020, respectiv se consideră depuse în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursurilor declarate de Railean Nadejda și avocatul Urîtu Nicolae în interesele Nadejdei Railean, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererile de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursurilor sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurenților cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform

secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursurile declarate nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursurile declarate de Railean Nadejda și avocatul Urîtu Nicolae în interesele Nadejdei Railean, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibile recursurile înaintate de Railean Nadejda și avocatul Urîtu Nicolae în interesele Nadejdei Railean.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru